

224. O, var jeg!

Carl Malmqvist.

Andante.

p *cresc.*

1. O! var jeg Kam-men i dit

Haar! med dis-se Lok-ker gyld-ne re-ne, som vol-de

dy-be Hjer-te-saar, jeg pry-det med Gol-kon-das

Ste-ne, mig kun-de in-der-lig for-e-ne; O! var jeg

Kam-men i dit Haar! O! var jeg Kammen i dit Haar!

2. O! var jeg Kjeden om din Barm!
 Hvor skulde jeg mig smidigt føje,
 Jeg blev da vist saa elskovsvarm,
 At Sneen smelted, og dit Øje
 Du vilde kærligt mod mig bøje; —
 O! var jeg Kjeden om din Barm!

3. O! var jeg Uhret ved dit Bryst!
 Da maatte jeg jo med dig vanke,
 Med evig sød urolig Lyst
 Jeg kunde mod dit Hjerte banke,
 Og lytte til din skjulte Tanke; —
 O! var jeg Uhret ved dit Bryst!

4. O! var jeg blot din lille Hund,
 Som hviler ydmygt ved din Side,
 Da kyssed mig din Rosenmund,
 Du lokked mig med Ord saa blide,
 Du klapped mig med Hænder hvide; —
 O! var jeg blot din lille Hund!

5. Men jeg er ej din lille Hund,
 Jeg funkler ej som Kam i Haaret,
 Mig kysser ej din Rosenmund,
 Du har som Lænke mig ej baaret,
 Og skønt du har mit Hjerte saaret,
 Jeg er dig mindre end din Hund!

Chr. Winther.